No. 1100 Zaterdag 21 Januari 1905. 22ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaaí

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 20 Januari.

De Koloniale Raad.

Wie aan den weg timmert, heeft veel bekijks, ook de leden van den Kolonialen Raad hebben dit meermalen ondervonden, o. a. tijdens de behandeling onzer begrooting in de Tweede Kamer. Aangenaam moge dit in vele gevallen nu juist niet wezen, er zal toch weinig aan te veranderen zijn, daar het een onvervreemdbaar recht blijft van het publiek. Doch deze noodzakelijk daaraan verbonden controle en kritiek van het publiek daargelaten, werkt de algemeene belangstelling toch zeker zeer heilzaam op den Raad en schenkt van tijd tot tijd tevens eenige voldoening en aanmoediging aan zijn leden.

Mismoedigend daarentegen zal elke ondoordachte, vernederende oordeelvelling werken, die op valsche gegevens berust en een verkeerd denkbeeld vestigt omtrent het optreden van den Raad.

De leden zullen zelven wel ter gelegener tijde verklaren, welke drijfveeren hen bezielden, toen zij verleden jaar zoovele nieuwe posten afstemden.

Nu de heer VAN KOL nooit of nimmer zal kunnen bewijzen, dat in onzen Raad *Spaansch* gesproken wordt, heeft zijn analyse van het *Spaansch karakter* ook bitter weinig waarde voor ons. Neen, dan geeft Z. Exc. de Minister van Koloniën beter blijk van helder inzicht waar Z. Exc. in zijn Mem. v. Antw. zegt: Voor zoover bij de leden een streven aanwezig mocht zijn om, zij het wellicht op eenigszins al te angstvallige wijze, tegen uitzetting der uitgaven te waken, kan hieraan naar het oordeel van den ondergeteekende *zekere waardeering*, niet worden onthouden, waar vroeger wel eens het *verwijt* is geuit, dat te zeer op de door het moederland te verstrekken hulp werd gesteund en van eenig streven om zooveel mogelijk de tering naar de nering te zetten weinig was te bespeuren. De opmerkingen, gemaakt in 't Curaçaosch Voorloopig Verslag en bij de openbare behandeling van 't ontwerp in den Kolonialen Raad, schijnen er op te wijzen, dat op de in het V. V. gewraakte houding niet zonder invloed is geweest de bij sommige leden bestaande *vrees* eendeels om van de door 't moederland gegeven bewijzen, dat het door financieelen steun den bloei der kolonie wenscht te bevorderen, *misbruik* te maken, anderdeels om zich *het verwijt* op den hals te halen door de opvoering der koloniale uitgaven te hebben medegewerkt tot *noodzakelijke verhooging van de belastingen.*"

Dat de Minister dit zijn oordeel, hetwelk steunt op officieele stukken, het curaçaosch V. V. en de notulen van den Raad, weder bij de publieke bespreking in de Kamer toeschrijft aan *eigen optimisme* vinden wij echter minder juist, noch gelukkig.

Herhaaldelijk werd verder in Holland geklaagd over de samenstelling van onzen Kolonialen Raad.

Het Vaderland gaf in het bijblad der mail-editie van 21 Oct. ll. daarover te lezen: Die vertegenwoordiging is eenzijdig samengesteld: de eilanden boven den wind komen er niet tot hun recht. Om daartoe te geraken zijn twee dingen noodig: samenstelling van den Raad door verkiezing, niet langer door benoeming door de Kroon, en betere communicatie tusschen de Boven- en Benedenwindsche eilanden."

Tien dagen later op 1 November zonden de rapporteurs hun Voorloopig Verslag over onze begrooting aan den Minister en oordeelden aldus: Eene gewijzigde samenstelling van dezen Raad, waardoor de belangen niet alleen van het eiland Curaçao, maar ook van de overige vijf eilanden beter tot hun recht zouden kunnen komen, werd daarom door deze leden in 's Ministers aandacht en overweging aanbevolen."

Den 17den November antwoordde Z. Exc. hierop: Dat door een wijziging in de samenstelling van den Raad ten deze verbetering zou worden verkregen, meent de ondergeteekende te moeten betwijfelen. Niettemin wil hij gaarne hierover overleg plegen met den Gouverneur, waarbij dan ook de vraag zal kunnen worden behandeld op welke wijze de belangen der kleinere eilanden in den raad het best tot hun recht zullen kunnen komen."

Met blijdschap erkennen wij in dit antwoord weder het scherpzinnig oordeel van den Minister van Koloniën. Wijziging in de samenstelling van den Raad zal weinig verbetering brengen, wel echter kan en moet er een middel worden gezocht om de belangen der kleinere eilanden beter tot hun recht te doen komen.

Wij laten geheel in het midden, of de tegenwoordige wijze van samenstelling van den Kolonialen Raad zoo opperbest is, dat er geen verandering in gebracht mag worden, maar meenen toch ook met den Minister sterk te mogen betwijfelen, of een wijziging in zijn samenstelling ten gevolge zou hebben, dat de Raad zich menigvuldiger inliet met de belangen der kleinere eilanden.

Vooreerst vergete men niet, dat, hoe goed de communicatie met de eilanden ook genoemd moge worden, deze toch in werkelijkheid een onoverkomelijk bezwaar zou opleveren om ingezetenen van andere eilanden geregeld af te vaardigen naar den Kolonialen Raad.

De reis naar Bonaire (een zee-reis in een alles behalve comfortabelen schoener, al betaalt men ook telkens 1ste klas) duurt ± 18 uur, terugreis ± 6 uur

De reis naar Aruba ± 10, uur terug ± 40 uur.

De reis naar de Bovenwinden duurt ± 7 dagen, terug ± 3 dagen Deze laatste reis heen en terug zal ieder lid op ƒ 120 komen te staan.

De paket vertrekt 's Maandags naar Aruba, Vrijdags naar Bonaire, een maal in de maand naar de Bovenwindsche eilanden.

Hoe lang te voren moet de Raad derhalve zijn leden op de eilanden convoceeren, hoeveel onkosten moeten dezen maken. en hoeveel van hun kostbaren tijd verliezen? De leden van Bonaire en Aruba zouden minstens een week uit hun zaken zijn, die van de Bovenwindsche eilanden minstens drie weken.

Wij vreezen, derhalve dat bij dergelijke samenstelling, door afgevaardigden van ieder eiland, de Raad meermalen onvoltallig zal wezen en stellig nog minder letten op de belangen der kleinere eilanden. Daar in dergelijk geval, de leden – ingezetenen van Curaçao, de behartiging dier belangen zouden over laten aan de leden-bewoners der andere eilanden.

Maar tijdens de behandeling der begrooting konden althans de eilanden hun *speciale* vertegenwoordigers afvaardigen. Dit plan zullen wij in een volgend artikel bespreken.

Hier meenden wij alleen nog er op te moeten wijzen, dat de opvatting, alsof Bonaire, Aruba, St. Martin, St. Eustatius en Saba NIET *vertegenwoordigd* zijn in den Kolonialen Raad, „waarin uitsluitend ingezetenen van Curaçao worden benoemd" (VAN KOL) ten eenen male onjuist is.

Daar mogen in den Kolonialen Raad geen *afgevaardigden* gevonden worden der kleinere eilanden, ook het eiland Curaçao zendt geen afgevaardigden, dat is, kiest zelf de leden niet. Op dit punt staan dus alle eilanden gelijk. Ieder lid echter, benoemd door de Kroon, vertegenwoordigt het geheele volk van alle eilanden; zoowel van Curaçao, als van de overige. Ook een door het volk *gekozen* lid zou wel *afgevaardigde* van zijn eiland wezen, maar toch ook *vertegenwoordiger* zijn van het geheele volk. De leden zijn derhalve ook nu reeds verplicht de belangen van alle eilanden gelijkelijk te behartigen.

In zooverre echter gaat de moeilijkheid op, dat de leden-ingezetenen van Curaçao gewoonlijk minder op de hoogte zullen wezen der belangen van de overige eilanden, dan leden-bewoners dier eilanden zelve; doch omgekeerd, zouden deze afgevaardigden weer minder goed kun-

Feuilleton.

Mislukte list.

De gepensionneerden kapitein Benson was een zwaarlijvig man van ongeveer vijfenzestig jaar met een opgeblazen gezicht, witte bakkebaarden — en een onverdragelijk humeur.

Hij was weduwnaar en woonde een eindje buiten Richmond in een aardige villa met een vrij grooten tuin; wanneer hij niet in zijn sociëteit was, verdeelde hij zijn tijd tusschen het doen broeden van een soort Indische kippen en het tyranniseeren zijner eenige dochter Mary, een aardig meisje van een-en-twintig jaar, die met behulp van drie dienstboden het huishouden voor hem deed.

Op het oogenblik dat ons verhaal begint, veroorzaken én zijn liefhebberij én zijn dochter hem buitengewone zorg.

De kapitein had, zooals gewoonlijk, een aantal zijner vogels bestemd voor de groote jaarlijksche tentoonstelling, die reeds over twee weken zou plaats hebben.

Zou de door velen gewenschte Chikweetbeker ook dit keer zijn deel worden?

De zaken stonden: nu of nooit. Drie keer achter elkaar of vier keer in het geheel moest deze trophee gewonnen worden; en de kapitein had haar reeds drie maal gewonnen, terwijl zijn tegenstander Jabez Hooker — een pluimveehandelaar — een even groot aantal keeren gelukkig was geweest, zoodat thans de beslissing vallen moest.

Zijn voet had de kapitein uitgestrekt op een stoel voor zich. Hij had last van het pootje.

Plotseling klonk een geruisch van rokken en zijn dochter kwam de kamer binnen, de tweede bron van misnoegen voor den ouden man.

— Zag ik je weer praten met dien jongen ezel van een Hammond, Mary? vroeg hij.

— Mr. Hammond sprak mij aan, toen ik in den tuin was, klonk het antwoord. Hij vroeg zeer beleefd, hoe het met uw been ging, papa. Ik geloof, dat u niet onbevooroordeeld tegenover hem bent.

— Hm — de jonge ezel?

Jack Hammond was den kapitein een doorn in het vleesch. Voor iemand, die alles met groote zorg heeft geschikt om zijn dochter te doen trouwen met een makelaar, die 2000 pond per jaar heeft, is het een gruwel, als buurman een kalen jonkman te hebben, die steeds er op uit is, genoemde dochter het hof te maken. Het is nog erger, wanneer die dochter tegenover den kalen jonkman zeer vriendelijk is, en van den makelaar niets wil weten.

Maar de kapitein had ingezien, dat zijn dochter niet op commando gehoorzaamde en een eigen wil bezat.

— Ik geloof dat ik je te verstaan heb gegeven, zei hij, zich met moeite inhoudend dat ik niet wil, dat je nog verder iets met dat jongmensch te maken hebt.

— Ja, papa. Kan ik iets voor u doen?

De kapitein fronst zijn wenkbrauwen.

— Hm, bromde hij, je kunt wel eens zien, of mijn vogels veilig zijn voor van nacht. Het geeft niet, of je de meiden er naar om laat zien; en door mijn been kan ik zelf niet gaan. Herinner je wat ik heb gezegd, drong hij nog eens aan, toen zijn dochter de kamer verliet.

— Ja, papa.

De kapitein zat zoodanig, dat hij den geheelen tuin en een gedeelte van dien van zijn buurman zien kon en hij keek, nog altijd met saamgetrokken wenkbrauwen zijn dochter na, die naar de volière ging.

Plotseling uitte hij een kreet, en sprong op van zijn stoel.

Zijn oogen hadden aan den anderen kant van den muur een snel bewegende bruine plek ontdekt, die zich naar de plaats bewoog, waarheen zijn dochter gegaan was.

De kapitein was buiten zichzelf van woede. Ziek of niet ziek, hij besloot

nen oordeelen over de toestanden op het hoofdeiland Curaçao.

Veel kan dit bezwaar verminderd worden, wanneer de leden van den Raad steeds er voor wilden zorgen de nieuwe leden, die volgens hun keuze ter benoeming worden voorgedragen aan H. M. de Koningin, steeds zóó te kiezen, dat immer een voldoend aantal personen, die bekend zijn met de andere eilanden en daarmede voeling houden, in den Raad zitting hebben. Ten deele werd hier ook steeds op gelet. Door de vele communicatie met Bonaire en Aruba zijn de meeste leden voldoende op de hoogte van de toestanden dezer twee eilanden of kunnen dit althans wezen met geringe moeite, terwijl vroeger de heer VAN DEN BOSSCHE, en thans weer de heer J. MÖLLER, als oud-gezaghebbers van St. Martin, bekend met de belangen der bovenwindsche eilanden, ook daarvoor konden optreden.

Maar, wat is nu eigenlijk de oorzaak, dat er dit jaar zoo herhaaldelijk geklaagd werd over de samenstelling van den Kolonialen Raad?

De eenige oorzaak, dezelfde bij allen, is eenvoudig de afstemming van St. Eustatius' steiger!

Is deze reden nu zoo gewichtig?

Verlenging van den steiger voor Aruba bijv. werd wel toegestaan,

Derhalve, zouden wij met evenveel recht kunnen redeneeren, worden de belangen der overige eilanden wel voldoende behartigd.

Laat men toch niet meenen, dat de overige eilanden in slechtere conditie zijn dan het eiland Curaçao. Hoeveel nieuwe posten, voorgesteld in het belang van het hoofdeiland, werden niet evenzeer geschrapt?

Hieruit zou, bij dezelfde wijze van spreken, ten overvloede volgen, dat het hoofdeiland zelve niet voldoende vertegenwoordigd is!

Neen, gebrek aan vertegenwoordiging, als men dit zoo noemen wil, is de ware oorzaak niet, dat de eilanden schijnbaar achter Curaçao worden gesteld. De hoofdoorzaak schuilt dieper en ligt verborgen in den algemeen ellendigen financieelen toestand van onze geheele kolonie, waardoor de Raad terugschrikt voor maatregelen, die geld kosten.

In een volgend artikel hopen wij op nog eenige bij-oorzaken te wijzen, die den geest van moedeloosheid erg in de hand werken. Tevens zullen wij trachten de middelen aan te geven, hoe er krachtiger gewerkt kan worden aan de belangen van Curaçao en de overige eilanden.

HET ARCHEOLOGISCH EN ETHNOGRAPHISCH ONDERZOEK VAN CURAÇAO, BONAIRE EN ARUBA:

I.

Een ongewone eer is aan onze kolonie in het afgeloopen jaar te beurt gevallen. Tot mijn niet geringe verwondering is dit feit in onzen eigen kring geheel onopgemerkt gebleven. Vreemd, nu ons nietig eilandje naam maakte in de hoogste wetenschappelijke rangen van Europa, lieten de Curaçaosche nieuwsbladen hun lezers van deze zeldzame gebeurtenis onkundig.

Het is waar, in een kleine maatschappij als de onze, waar bovendien de meer gegoede klassen der bevolking voortdurend worden voortgejaagd door den zenuwachtigen haast waartoe concurrentie en de hooge eischen van handel en scheepvaart hen noopt, of zich met alle energie moeten inspannen, om den landbouw uit zijn diep verval op te heffen en tot eenigen bloei te brengen; waar de meer misdeelde zonder verpoozen, een harden strijd voeren om een menschwaardig bestaan, in zulk een maatschappij is van zelf weinig plaats voor grondige beoefening der wetenschappelijke vraagstukken. Toch schrikt dit mij niet af, een dergelijke stof te behandelen, hoop ik zelfs een goed onthaal te vinden, vlei ik mij dat mijn pogen, om het eergevoel en de belangstelling in onze kolonie daarvoor op te wekken, eenig succès zal hebben.

In de zomermaanden van het vorig jaar kwam het XIVe internationale Americanisten-Congres bijeen te Stuttgart. Namens de Nederlandsche Regeering werd den Congresleden een bijzondere „FEESTGAVE" aangeboden door den Heer Doctor J. D. E. SCHMELTZ. Directeur van 's Rijks Ethnographisch Museum te Leiden, in vorm den van een klein-formaat brochure, waaraan een 4-tal tafels met lichtdrukken waren toegevoegd. Waarschijnlijk om den inhoud dezer brochure beter voor de buitenlandsche geleerden toegankelijk te maken, is ze in de Duitsche taal opgesteld. Drie artikelen maken den geheelen inhoud uit.

I. Dr. J. D. E. SCHMELTZ. *Über Sammlungen aus Niederländisch West-Indiën und Suriname.*

II. ✠ *C. Leemans. Altertümer von Curaçao, Bonaire und Aruba.*

III. *G. A. Koeze. Schädel von Curaçao und Aruba.*

Is het zeker streelend voor de eer onzer kolonie, dat de inhoud dezer „FEESTGAVE" bijna uitsluitend gewijd is aan onze drie benedenwindsche eilanden, streelend en eervol vooral voor het Apostolisch Vicariaat van Curaçao, dat *alle* archeologische en ethographische vondsten, die hier besproken werden, door een zijner priesters zijn bijeengebracht, — van den anderen kant mag het wel eens gezegd, dat de belangstelling onder ons voor geschiedvorsching en onderzoek naar praehistorische overblijfselen onzer eilanden uitermate gering is. De resultaten der verwachtingen, in 1896 uitgesproken bij de oprichting van het *Geschied-, Taal-, Land- en Volkenkundig Genootschap.* (Men zie hierover het 1ste Jaarverslag bladz. 6.) zijn verre van schitterend geweest. Bedrieg ik mij niet in mijn diagnose, dan zijn alle verschijnselen aanwezig, dat het Genootschap zelf is enrstig levensgevaar verkeert. Het is te hopen, dat het deze eerste crisis glansrijk te boven komt, en zich tot een nieuw krachtig leven zal ontwikkelen. Nog altijd wachten de beloofde plannen op uitvoering, om een systematisch onderzoek in te stellen naar de Caraïbische begraafplaatsen op onze eilanden, met name die op de plantage *Assiënto.* (Vgl. bladz. 9, het 2e Jaarverslag van bovenvermeld Genootschap.)

Laat men voor het oogenblik de belangrijke ontdekkingen, waarop wij breedvoerig terugkomen, buiten rekening, dan kan men als vrij zeker gerust aannemen, dat niets voor onze kolonie is bewaard gebleven, wat, voor de archeologie enz. van eenig gewicht, hier ooit toevalligerwijze werd opgedolven. Het ging door ruwheid of onbekendheid der vinders voor de wetenschap verloren, of werd door meer belangstellenden opgekocht en naar het buitenland vervoerd.

Nooit is er ernstig aan gedacht, nimmer eenige poging beproefd, hier een KOLONIAAL MUSEUM op te richten, waar vondsten van wetenschappelijke waarde konden worden bijeengebracht op het gebied van archeologie, ethnographie of paleontologie, waar tevens gedenkstukken onzer koloniale geschiedenis een plaats zouden vinden naast verzamelingen van mineralen, zoo onontbeerlijk, om zich eenig denkbeeld te vormen en verder onderzoek te bevorderen van de geologische samenstelling van den bodem, waar men evenzeer een bescheiden ruimte kon afstaan voor een miniatuur collectie onzer Curaçaosche munten en penningen, waar evenmin een entomologische verzameling mocht ontbreken, en een herbarium van onze inheemsche planten en geneeskundige kruiden zeer goed tot zijn recht zou komen. Men behoeft waarlijk niet verlegen te zitten, waar het noodige te vinden, om de zalen van een dergelijk (echt Curaçaosch) museum op te vullen. Wanneer men bedenkt, dat 's Rijks Ethnographisch Museum te Leiden trotsch gaat op een unieke verzameling van ± 700 nummers enkel op het gebied van archeologie en ethnographie, alles door *één* persoon in betrekkelijk korten tijd op onze drie eilanden opgespoord en bijeenverzameld, dan zal dit zelfs den grootsten twijfelaar tot de bekentenis dwingen, dat er ook in onze kolonie nog veel schuilt, wat voor bovengenoemde wetenschappen van belang is, veel meer dan de meesten ooit bevroeden konden, en meer dan voldoende, dat de moeite zal loonen en verdient voor de kolonie, voor het nageslacht en voor de wetenschap bewaard te blijven. Doch daartoe is de samenwerking van velen noodzakelijk. En toegegeven zelfs, dat een minder gunstig tijdstip gekozen is, om een dergelijk plan op te werpen of uit te voeren, dan zal toch moeten erkend, dat het reeds een stap in de goede richting is, wanneer langzamerhand het particulier initiatief ontwaakte, wanneer zich onder de ingezetenen onzer kolonie hoe langer zoo meer deze kunstzin of liefhebberij voor deze takken van wetenschap ontwikkelde, die machtige factoren kunnen worden, om dit plan allengs voor te bereiden en bij gunstiger tijden eenmaal tot stand te brengen. (*)

Dit tevens ter inleiding en tot betere waardeering van den inhoud der bewuste „FEESTGAVE", dien ik in een volgend artikel hoop te bespreken.

Rincón-Bonaire P. A. EUWENS.
6 Januari 1905. pastoor.

(*) De lezer zal zich herinneren, hoe op de laatste vergadering der „Cur. Maatschappij" werd voorgesteld samenwerking te verzoeken aan het "Genootschap" tot oprichting van een gemeenschappelijk lokaal. Zou deze samenwerking geen goede voorbereiding wezen tot oprichting van een volledig, *oudheidkundig zoowel als modern*, KOLONIAAL MUSEUM?

Red. Amigoe

---

den tuin in te gaan, en dat jongmensch eens te zeggen, waar het op stond; met groote voorzichtigheid hinkte hij het bordes af in de richting van zijn vijand.

Kapitein Benson had gelijk; het was Jack Hammond, dien hij gezien had. Deze ondernemende jonkman was reeds over den muur geklauterd en stond nu met zijn arm om Mary's middel, terwijl de deur van de volière wijd geopend was en een Indische prijshaan ongemerkt op den drempel stond.

Het was een knappe jonge man, deze Jack Hammond.

— Wel, lieveling, zei hij, is je papa weer aan 't mopperen?

Mary knikte.

— Ja, antwoordde ze, de laatste woorden die hij zei waren, dat hij niet wou hebben, dat ik nog met je sprak, en ik ben bang Jack, dat......

Maar zij hoorde het gelnid van des kapiteins voetstappen en zweeg.

— O, goede hemel, daar komt hij aan! fluisterde hij.

— Laat hij je niet zien, anders weet ik niet wat hij doet. Waar kun je je verstoppen?

Jack Hammond keek naar den muur, waarover hij was binnengekomen, maar Mary ving zijn blikken op en hield hem tegen.

— Neen, fluisterde zij, dan zou hij je zien......het was verkeerd van je, hier te komen! Toen viel haar blik op de open deur der volière. Hierin, gauw!

En Hammond sprong naar binnen, toen de kapitein juist kwam aangehinkt om net bijtijds een bruine kous, eindigende in een fietsschoen in de vogelwoning te zien verdwijnen.

Dit gezicht vervulde den ouden man met onzalige blijdschap. Hier ten laatste was een kans dit lastige jongmensch onmogelijk te maken.

Hij hield zich bedaard, en langzaam naar een tuinstoel hinkend, ging hij, tot schrik zijner dochter zitten.

Zijn pijp uithalende, wachtte hij tot Mary zou terugkomen, want voor tot oogenblik scheen zij verdiept in het verzamelen der eieren en de oude man glimlachte van voldoening.

Toen zij ten laatste zichzelf volkomen meester was, ging zij naar haar vader toe.

— U had hier niet moeten komen, papa, zei ze. Het zal u geen goed doen.

— Integendeel, kind, ik gevoel mij zeer goed, zei de kapitein, goed gehumeurd.

— Een mooie avond, merkte hij verder op, terwijl hij deed, alsof hij er niets van merkte, dat zijn kippen aan het einde van den loop bij elkaar kropen.

Mary begreep maar niet, wat hem zoo in zijn humeur gebracht kon hebben.

Zij dacht na, hoe ze hem weg kon krijgen, maar niets viel haar in.

Hij wachtte, tot er geen reden voor haar was, nog langer te blijven, zag toe, hoe zij sloot en toen zij hem de sleutels gegeven had, scheen hij nog geen lust te hebben in huis te gaan.

— Ja, zei hij, dat is een mooie vogel. De schurk Jabez Hooker zou tien pond geven, als hij hem kon stelen.

— Maar hij zit veilig genoeg, hé Mary?

— Wel — natuurlijk vader, antwoordde zijn dochter aarzelend.

— Ja, het huis zit goed in elkaar en met die twee hangsloten meen ik alle voorzorgsmaatregelen genomen te hebben. Maar men moet toch voorzichtig zijn. Laten we nu maar naar binnen gaan, vervolgde hij, haar een arm gevend. Je hebt toch goed gesloten? en hij ging naar de volière.

Mary zonk haast ineen van angst. Wat zou haar vader toch zoo achterdochtig gemaakt hebben?

De kapitein legde zijn hand op het hangslot.

— Maar Mary, zei hij, je hebt niet gesloten! En hij had gelijk.

Maar vader bewaarde de sleutels des nachts, en ze had deze truc bedacht, om Hammond zijn vrijheid te verzekeren. Zij beefde uit angst, dat hij misschien in het hok zou kijken.

Maar hij deed het niet en zij herademde. Kapitein Benson vermaakte zich buitengewoon.

Met een korte opmerking over de onvoorzichtigheid van meisjes, sloot hij de deur, stak de steutels in zijn zak en samen gingen zij het huis binnen. *Wordt vervolgd.*

Ingezonden Mededeelingen.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Koloniale Raad.

Maandagavond waren 8 leden plus de Voorzitter ter vergadering aanwezig. De notulen der vorige zitting werden voorgelezen en goedgekeurd. Daarna volgde de mededeeling, dat op 11 Januari ll, des avonds om half acht slechts de Voorzitter en Griffier van den Raad waren verschenen, alle andere leden waren (om den regen) afwezig. Na gedurende den wettelijk voorgeschreven tijd gewacht te hebben, heeft de Voorzitter een proces-

verbaal opgemaakt, dat wegens afwezigheid der leden de zitting niet kon doorgaan en de vergadering daarom werd verdaagd.

Daarna verklaarde de Voorzitter, dat Mr. J. B. GORSIRA schriftelijk kennis had gegeven dit maal verhinderd te wezen de vergadering bij te wonen; de heer J. P. E. GAERSTE was ongesteld en de heer J. BOER had ook laten weten, dat hij niet kwam.

Na nog eenige ingezonden stukken te hebben voorgelezen, vroeg de Voorzitter, of het Ontwerp-verordening *houdende herziening der bepalingen voor de oprichting van Kamers van Koophandel en Nijverheid in de kolonie Curaçao*" onmiddelijk moest worden behandeld, dan wel naar de Afdeelingen verzonden.

Alvorens hierover beslist was, wenschte de heer H. H. R. CHAPMAN nog eerst het volgende te bespreken:

Volgens spreker was niet zooals de Mem. v. Toelichting aangeeft gebrek aan belangstelling oorzaak der vroegere schorsing van de Kamers van Koophandel en Nijverheid, maar gebrek aan invloed en beteekenis.

In 't begin was er zeer veel animo in deze Kamers, doch al spoedig bespeurde men, dat de bevoegdheid dezer colleges te gering was, ja zelfs onbeduidend kon worden genoemd. Aldus was de algemeene opinie der bevolking, maar, zooals weldra bleek, ook van het Bestuur. Toen namelijk de Kamer van Koophandel eens optrad en aan het Bestuur verzocht op andere wijze den smokkelhandel tegen te gaan, dan toentertijd gewoonte was, ontving de Kamer ten antwoord, dat zij hare bevoegdheid was te buiten gegaan en zich volstrekt niet met deze zaken had te bemoeien.

De verordening van het ingediende ontwerp, nu, is in hoofdzaak wat beteekenis en werking der Kamers betreft, hetzelfde gebleven als die van 1886. Spreker vreest dus, dat de nieuw op te richten Kamers al even spoedig weder verdwijnen zullen.

Daarom meende hij te moeten voorstellen, dat art. 3 in dien zin gewijzigd worde, dat het *duidelijk* zij, dat daar geen beperking in gezien kan worden van de bevoegdheid der Kamers, maar dat een ieder, vrijelijk inlichtingen bekomen kan bij bedoelde Kamers.

Hierna werd besloten het Ontwerp eerst in de Afdeelingen te behandelen.

Het heeft ons ten zeerste bevreemd onder de ingezonden stukken niet vernoemd te hooren het advies der Kooplieden aan den Gouverneur omtrent de wederoprichting der Kamers. Indien de Koloniale Raad goed wil oordeelen over het ingezonden ontwerp, moet hij zeker ook kennis dragen van de argumenten dezer heeren. Dan had ook kunnen voorkomen worden, dat, terwijl het advies zeer gunstig is, publiek in den Raad den vrees wordt geuit, of de Kamers wel praktische resultaten zullen opleveren.

Ook begrijpen wij niet, waarom de leden van den Kolonialen Raad niet beleefdelijk verzochten aan den Gouverneur van bedoeld advies inzage te mogen hebben.

Indien dit advies den Gouverneur bewoog tot indiening van het Ontwerp, zou het toch ook wel den Raad hebben overtuigd van het nut der Kamers. Nu vreezen wij, dat sommige leden van den Raad het praktisch resultaat der wederoprichting slechts problematisch oordeelend, niet met voldoende animo en ernst het ontwerp zullen bestudeeren.

Wat echter nog niet is geschied, kan nog gebeuren; voor zoover wij weten is het Voorloopig Verslag der Rapporteurs den Gouverneur nog niet aangeboden.

Sisal.

Naar wij vernemen, bestaan er bij het Bestuur groote plannen om spoedig te beginnen met sisal-cultuur. De sisal heeft goede en vaste prijzen. Hopen wij, dat deze goede plannen nu spoedig worden uitgevoerd.

Mocht iemand nog niet genegen wezen geheel zijn veld in te richten voor sisal, dat hij dan ten minste zijn landerijen afbakene en omheine met deze jonge plantjes. Een dergelijke omheining sluit zeer goed af en maakt zeker haar onkosten goed. Wij hopen, dat het Bestuur, of de „Curaçaosche Maatschappij" nu ook alle degelijke gegevens bekend make, waarover beschikt kan worden, opdat een ieder zich kunne overtuigen van het groote nut der sisalcultuur.

Mijnontginning.

Uit Saba ontvangen wij bericht, dat 't allen schijn heeft, dat men de zwavelmijn, waarin sinds 1876 niet gewerkt werd, weer zal gaan exploiteeren. Men was reeds bezig met het wegruimen van puin en struiken in en rondom de mijn.

Aardappelen.

Van hetzelfde eiland vraagt men ons, of er nu niets kan worden gedaan om het verbouwen van aardappelen wat in de hand te werken. Een tiental jaren geleden werden er jaarlijks ± 1000 vaten uitgevoerd, dat getal is nu geslonken tot ± 250 vaten, tengevolge waarvan veel arbeiders hun eiland verlaten om in den vreemde werk te zoeken.

Kan nu niet worden nagegaan, waarom of vroeger zooveel en thans zoo weinig wordt uitgevoerd? En zou de oorzaak van dezen achteruitgang niet zijn weg te nemen? Dat men bij bevoegde personen eens inlichtingen vrage.

Dankbetuiging.

In den kersttijd ontvingen wij uit Pto. Cabello van den heer H. SUELS, vervaardiger van het *Elixir de Capuchino*, een lotje en in het begin dezer week het bericht, dat wij een prijs hadden gewonnen. De heer R. S. DE LANNOY, agent van dit Elixir, overhandigde ons het pakket en daaruit werden wij tot onze blijde verrassing gewaar, dat wij onze schaapjes op het droogе hadden. Wij ontvingen vijf wit wollige beestjes op een plankje!

Inspectie-reis.

Dinsdagmorgen is de Gouverneur in gezelschap van den Procureur-Generaal Mr. NUIJENS, den Administrateur van Financiën, den heer C. STATIUS MULLER, den heer FAUEL, Directeur van Openbare Werken en den adjudant G. ZIMMERMANN naar de benedendistricten gegaan om inspectie te houden.

Mr. SOL C. HENRIQUEZ is aangesteld tot waarnemenden Gouverneur.

Scheepvaart.

Van 1 — 16 Januari liepen onze haven binnen:

Stoombooten	16
Bijlanders	14
Goeletten	18
Brigantijn	1
Jacht	1
	50 schepen.

Wij hebben waargenomen, dat geregeld gedurende de eerste helft der maand minder schepen binnenliepen dan in de tweede helft. Dit belooft dus weer een flink aantal voor Januari.

Ook blijkt uit het overzicht der drie laatste maanden, dat er een kleine vermeerdering van scheepvaart valt te constateeren.

Van 1 — 16 November beliep het aantal 42 schepen.
Van 1 — 16 December 48 „
Van 1 — 17 Januari 50 „

Eveneens in de tweede helft der drie laatste maanden:

Van 16 — 31 October 44 schepen.
Van 16 — 30 November 55 „
Van 16 — 31 December 54 „

***

Donderdag a. s. 26 Januari wordt hier van St. Juan de Pto. Rico verwacht het pleizieryacht der *Royal Mail Steam Packet Co.* SOLENT.

Jammer, dat de tentoonstellingszaal nog niet in orde is. Dit is reeds 't tweede jacht en 17 Februari wordt het derde de *Prinzessin Victoria Luise* verwacht.

***

H. M. *Kortenaer* is na een paar dagen gedokt te hebben naar St. Lucia vertrokken om orders uit Holland af te wachten.

Gezaghebbende personen verzekeren ons, dat het nog zeer goed mogelijk is, dat de oorlogsbodem hier terug keert. Een bewijs hiervoor is wel het feit, dat de stationsroeiers nog niet zijn ontslagen.

Landmacht.

Kapitein M. L. PLIESTER heeft verlof gekregen tot Mei a. s. in onze Kolonie te blijven om voort te kunnen gaan met het opmeten der domeingronden in het 2de district. Wij verheugen ons ten zeerste over deze beschikking der Regeering, waardoor de Kolonie nog langer dankbaar genieten kan van de uitstekende diensten van Kapitein PLIESTER.

Van harte hopen wij, dat, zoo in Mei a. s. deze hoogst nuttige werkzaamheden nog niet geëindigd zijn, wat wij om de uitgestrektheid van het 2de district niet kunnen veronderstellen, een andere luitenant zal verzocht worden het opmeten en in kaart-brengen der domeingronden voort te zetten.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Luisa Bercks, Maraya Confesor, Martina Correa, Petronia Curiel, Chandina Domacase, Chasles Kuhn, Bernardo La Cruz (2), Jorge Leon, Johans Leito, Pedro Jose Maccio (3), Eduard Matheenws, Marie Osorio, Eloisa Pieters, Leon Pedro Selestino, para entregar á Margarita Panneflek, Horacio Sprock.

Aangeteekende stukken: Thomas Panneflek, Morris Pinedo Jr., G. A. Pinedo, Felix Seiffert en een rebut geadresseerd aan Ogenio Maduro, verzonden door E. Alvarez.

Niet voor bestelling vatbaar twee drukwerken geadreseerd aan Marcus van Gelderen.

***

In verband met de omstandigheid, dat er in den laatsten tijd een groot aantal briefkaarten op de post alhier worden bezorgd, die, voor wat betreft formaat, opschrift enz. niet voldoen aan de eischen daaromtrent bij het algemeen postverdrag gesteld, welke kaarten om die reden met strafport moeten worden bezwaard, meent de postdirectie alhier aan het publiek de voornaamste bepalingen, die betreffende briefkaarten bestaan, in herinnering te moeten brengen. Zij luiden in hoofdzaak als volgt:

De briefkaarten mogen niet in omslag worden verzonden en moeten, voor het binnenlandsch verkeer, aan de voorzijde voorzien zijn van het opschrift „Briefkaart", en voor het buitenlandsch verkeer, hetzij van het opschrift „Briefkaart" met eene daaronder gestelde vertaling in de fransche taal, hetzij van het opschrift „Carte postale".

De voorzijde is uitsluitend bestemd voor het aanhechten der frankeerzegels en het vermelden van het adres van den geadresseerde. Op die zijde mogen evenwel ook den naam en het adres van den afzender gesteld, en plaatjes of bekendmakingen gedrukt worden.

Met uitzondering van de frankeerzegels en eene strook papier, waarop het adres van den geadresseerde vermeld staat, is het verboden eenig voorwerp bij de briefkaarten te voegen of daaraan vast te hechten.

Briefkaarten door de particuliere nijverheid uitgegeven, moeten in afmetingen overeenkomen met de briefkaarten door de koloniale posterij verkrijgbaar gesteld (lengte 14 cM., breedte 9 cM.)

Nog wordt hierbij de aandacht er op gevestigd, dat het port voor briefkaarten in het binnenlandsch verkeer 2½ cent en in het buitenlandsch verkeer 5 cent bedraagt. Wenscht men een briefkaart als drukwerk te verzenden, dan dient het woord „Briefkaart" (carte postale) dat er op vermeld staat, behoorlijk te worden doorgehaald en daarvoor in de plaats gesteld het woord „drukwerk". In dit laatste geval mag op deze kaarten, behalve het adres, slechts den naam van afzender of afzendster, datum van verzending en plaats van afkomst vermeld staan.

Onze financiën.

De inkomsten van het eiland Curaçao gedurende de maand December waren veel beter dan verleden jaar.

In 1903 werd in December aan belastingen ontvangen *f* 24,236,70.

In 1904 daarentegen *f* 35,675,74½, derhalve ruim *f* 11,000 meer.

Inkomsten van onderscheiden aard brachten in Dec. 1903 *f* 5,956,17½ op, terwijl dit bedrag in 1904 steeg tot *f* 9.275,59, ruim *f* 3,300 hooger, in het geheel derhalve dit jaar met dezelfde maand in 1903 een verschil van ± *f* 15,000.

De opbrengst der financiën in 1904, over het geheele jaar, waren niet ongunstig, te weten: aan *belastingen* *f* 334,407.51, aan overige *inkomsten*

ƒ100,704.00½. Hierbij komen echter nog, zooals verleden jaar onder de statistiek werd aan gegeven, eenige baten van de posterij, waarvan het bedrag eerst in 1905 bekend kan worden, de kortingen wegens pensioen in Nederland ontvangen, de winst der bakkerij, alsmede niet te vergeten ƒ4,950 rente van het kapitaal, vroeger op het grootboek der Nationale schuld ingeschreven ten name van het West-Indisch pensioenfonds. Maar reeds nu overtreffen de inkomsten de raming met ± ƒ31,500

Opmerkelijk is het dat dit jaar aan loodsgelden werd ontvangen ƒ30,366.02½, tegen ƒ28,303.05 in 1903. Deze meerdere opbrengst van ƒ2000 wijst toch wel op toeneming der scheepvaart.

Verblijdend is het, een echt meevallertje, dat de fransche kabel dit jaar aan de Kolonie heeft terugbetaald van de garantie-gelden ƒ1,843.52½.

Als curiosum vermelden wij nog dat op Curaçao aan passage en vracht van de *Gouverneur van Heerdt* ontvangen werd ƒ1,862,36½, geraamd was ƒ720.

Buitenland.

LAATSTE BERICHTEN.

RUSLAND.

Gisteren maakte het *Diario del Comercio* een telegram bekend uit St. Petersburg van 19 Januari, waarin werd medegedeeld, dat de Czaar zoowel als de keizerlijke familie aan een groot onheil zijn ontkomen. Zooals het ceremonieel voorschreef, moesten er salvo's gelost worden bij de zegening van de wateren der Newa en nu werd plotseling de kapel, tegenover het Winterpaleis op het ijs gebouwd midden in de rivier, door een schot getroffen. De Czaar en zijn gevolg waren in deze kapel. Eenige projectielen drongen door de vensters van het paleis, waar de Czarina met hare hofdames de ceremonie bijwoonde. Een politie-agent werd gedood, een officier en 3 mariniers gewond.

Eerst dacht men aan een ongeluk, later veronderstelde men, dat er boos opzet in het spel was, een aanslag dus tegen het leven van den Czaar.

FRANKRIJK. 17 Januari seinde de kabel het bericht, dat heden, Zaterdag, na terugkeer te Parijs van President *Loubet*, Combes en de overige ministers hun ontslag zullen aanbieden, daar het ministerie, toen er een motie van vertrouwen in de Regeering werd gesteld, slechts een meerderheid verwierf van 10 stemmen.

DE OORLOG.

Nederland wordt hoe langer zoo meer betrokken in den russisch-japanschen oorlog. Volgens russische couranten zouden de japanneezen 't engelsch eilandje Labuan genomen hebben tot basis van hun operatie. Dit eiland, nu, ligt dicht bij ons Borneo; de engelschen zelf zouden telegrafische gemeenschap tusschen Borneo en Singapore tegenhouden onder voorwendsel, dat de Kabel gebroken is.

Ook werd een hollandsch stoomschip, *Wilhelmina*, dat steenkool bracht naar *Vladivostock* door een japanschen torpedo-jager in beslag genomen.

Van den oorlog zelven valt weinig te zeggen.

Natuurlijk zal de censuur, om Rusland tijd te geven tot verademen, vooreerst wel alle groote berichten tegenhouden.

Het zou ons niet verwonderen of Vladivostock krijgt eerstdaags een bezoek der Japanneezen.

Rusland. — Eindelijk, daar is de oekase van den Czaar als antwoord op de petities der Zemstvo's. De doos van Pandora met teleurstelling en voldoening schenkende verrasingen! Met teleurstellingen allereerst. Zij, die hoopten op de toezegging eener constitutie, zien aan deze verwachtingen voorloopig hopeloos den bodem ingeslagen. De oekase, gericht tot den Senaat, begint n. l. met de verklaring, dat beslist zal worden vastgehouden aan de onveranderlijkheid van de grondbeginselen des rijks, m. a. w. de autocratie blijft voortbestaan. Doch tevens zullen in de bestaande toestanden eenige wijzigingen worden aangebracht ter tegemoetkoming aan de nooden des volks, wijzigingen, waarvan de noodzakelijkheid is gebleken.

De eerste zorg van den keizer is gericht op een verbetering der positie van den boerenstand. Hierover hebben reeds ernstige besprekingen plaats tusschen met zorg daarvoor gekozen hooge ambtenaren. De Tsaar beveelt, dat door hen wetten voor den boerenstand zullen worden ontworpen in overeenstemming met de rijkswetgeving, waardoor 't voortbestaan van dezen stand als van volgerechtigde vrije landburgers wordt gewaarborgd.

Verder, zegt de oekase, kunnen niet worden uitgesteld: in de eerste plaats maatregelen, waarborgende de volledige bescherming van personen door de wet, en verantwoordelijk stellende de overheden voor willekeurige daden. Vervolgens maatregelen, waarborgende grootere deelneming van plaatselijke en stedelijke instellingen aan het locale bestuur, onder verleening van de noodzakelijke autonomie, en onder medewerking van vertegenwoordigers van alle deelen der belanghebbende bevolking. Naast de Zemstvo's moeten opgericht worden locale bestuurlichamen voor terreinen van kleineren omvang.

In de derde plaats de hervorming van het rechtswezen ter waarborging van gelijkheid voor de justitie en de onafhankelijkheid van de rechterlijke beslissingen; dan de oprichting van een rijks-arbeidersverzekering.

Vervolgens wenscht de Tsaar herziening van de uitzonderingsbepalingen, uitgevaardigd tengevolge van het optreden van vijanden der openbare orde, herziening van de wetten over de rechten der sekte-aanhangers en van de personen van heterodoxe en niet-christelijke belijdenis, ter bevestiging van „door de grondbeginselen van het Rijk geheiligde verdraagzaamheid in geloofszaken", en herziening van bestaande verordeningen, welke de rechten van buitenlanders en landgenooten tot bijzondere deelen van het Rijk beperken, opdat slechts die bepalingen overblijven, waardoor de belangen van Rusland worden bevorderd; ten slotte opheffing van de overbodige beperkingen in de persverordeningen ten bate van Rusland.

De Tsaar wil, dat de bestaande wetten, op deze beginselen gegrond, ten spoedigste zullen worden onderzocht door het minister-comité, hetwelk hem besluiten en adviezen moet doen toekomen.

Uit dit stuk valt duidelijk genoeg op te maken, dat het er in de vergaderingen van den Rijksraad, waarvan het 't resultaat is, duchtig gespannen heeft. Dat echter de overwinning der meer reactionnaire partij — indien hier van een overwinning sprake kan zijn — voor Mirski een reden zou kunnen wezen om af te treden is niet aan te nemen, daar het hoogst onwaarschijnlijk moet worden geacht, dat de minister zich zal vereenigd hebben met de eischen der Zemstvo's naar een parlementair regiem en controle van het volk over de begrooting. Hoe sterk deze strooming is, valt moeilijk te zeggen en het is dus even moeilijk te berekenen, welk een omvang de uitingen van ontevredenheid zullen aannemen van hen, die door de handhaving van den autocratischen regeeringsvorm hun verwachtingen deerlijk teleurgesteld zien.

Te Moskou vooral zal die teleurstelling groot zijn. Nog hield den 26 December, bij de opening van de bijeenkomst der Zemstvo's uit het Gouvernement Moskou, de voorzitter, prins Troebetskio, een toespraak waarin hij wees op te nerveuze opgewonderheid onder het Russische volk. De spreker legde er den nadruk op, dat de Zemstvo's vertrouwen stellen in den Tsaar en geloofden aan de nadering van den gelukkigen dag, waarop de tegenwoordige staatsorde, die heerscher en volk van elkaar vervreemdt, zal worden gewijzigd, den dag, waarop de Tsaar de vrij gekozen vertegenwoordigers van het volk oproept tot deelneming aan de wetgeving, waardoor de macht van den Tsaar en de grootheid van de kroon zullen worden bevestigd en het vaderland tot nieuwen bloei zal worden gebracht.

Advertentien.

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.